

Tu taci

Ileana

Tu taci și tăcerea ta îmi vorbește,
îmi pune întrebări la răspunsuri și mi le tălmăcește.
Tu arzi și flacăra ta mă transformă în cenușă,
îmi aduni resturile rămase și le pui într-o clipă.

Mă îmbraci între venele tale cu fiorul inimii
și eu stau și aștept nehotărâtă la poarta iubirii.
Am trecut prin furtuni și respirațiilor le-am spus pas
și m-am oprit pentru odihnă între al bățăilor tale ceas.

Tu taci și aștepti ca pașii mei să-și îndrepte busola
orientându-se după cântecul ce ți-l palpită artera.
Eu sunt cenușa rămasă după ce ai ars în mine iubire
și am ajuns în brațele tale la ceas de grea insomnie

când mi-ai cuprins întunericul și l-ai transformat în dorință.
Tu taci și arzi în timp ce eu sunt jăratec în ființă,
la picioarele rugului așteptând să se întunece norii și să începi
să arunci peste mine cu stropi de speranță, reci.

Plângi peste mine cu sărutări și eu te primesc în singurătate,
tu îmi ești de ajuns, iubindu-mă, pentru o eternitate.
Eu tac și tu-mi primești dragostea între perne,
și-mi cuprinzi inima rătăcită pe potecile acestei iubiri eterne.